

да са умъртви.“ Въ обаче говорите: ако рече человекъ на отца или на майка: корванъ (сирѣчь даръ), какко-то въ са ползвалъ ты отъ мене; доста е; и не го оставате вече да направи нищо на отца си, или на майка си, и тъй разваляте словото Божіе поради ваше-то прѣданіе което сте прѣдали; И стрѣвате много такыѣ. И призва сичкіа народъ и говораше имъ: слѣшайте ма сички, и раздмѣвайте. Нѣма нищо извнъ человекъ, що влиза въ него което може да го осквърни, но което излиза отъ него, то е, щото осквърнава человекъ. Ако нѣкой има уши да слѣша, нека слѣша.

Въ Грѣда на сі: недѣла  
отъ Марка, зачало 29.

**В**ъ онова врѣмѣ, призова Исусъ сичкіа народъ, и говораше имъ: слѣшайте ма сички, и раздмѣвайте. Нѣма нищо извнъ человекъ, що влиза въ него което може да го осквърни, но което излиза отъ него, то е, щото осквърнава человекъ. Ако нѣкой има уши да слѣша, нека слѣша. И когато влѣзе въ кѣщи отъ народа, пытаха го ученицы-ти мѣ за притча-та. И рече имъ: така ли сте и въ нераздмни? не раздмѣвате ли, че сичко което отъ внъ влиза въ человекъ, не може да го осквърнава? Защото не влиза въ сърдце-то мѣ, но въ тѣрѣха мѣ; и прѣзъ афѣдрона излиза, като нечиста сички-ты іастіа. Говораше оцѣ, че онова, щото излиза отъ человекъ, то осквер-

нава человекъ; Защото отъ вжтрѣ отъ сърдце-то на человекъ-ты излизатъ злы-ты помышленіа, прѣлюбоудѣніа, вѣдства, убійства, краденіа, лихонимства, лѣкаства, коварство, похотливостъ, поглѣдъ лѣкавъ, хѣла, гордость, бездміе. Сички-ты тыа лѣкавы нѣща изъ вжтрѣ излизатъ, и осквърнаватъ человекъ. И като стана отъ тамъ отиде въ прѣдѣлы-ты Тирски и Сидонски.

Въ четвъртъкъ на сі: недѣла.  
отъ Марка, зачало 30.

**В**ъ онова врѣмѣ, като доде Исусъ въ прѣдѣлы-ты Тирски и Сидонски: влѣзе въ една кѣща и нещаше да го знае никой; но неможе да са укрье. Защото като чю за него една жена на която дѣщерѣ-та имаше дѣхъ нечистъ, доде и припадна на нозѣ-ты мѣ; а та жена бѣше Елланка, родомъ Сирофиникіанка; и молаше го да изгони бѣса отъ дѣщерѣ ѿ. А Исусъ ѿ рече: остави първо да са наситатъ чада-та защото не е добръ да земе нѣкой хлѣвъ-тъ отъ дѣца-та, и да го хѣжри на псѣта-та. А та мѣ отговори, и рече: Ей, Господи! но, псѣта-та отдолѣ подъ трапѣза-та іаджтъ отъ трохишцы-ты на дѣца-та. И рече ѿ: за това слово, иди: бѣсъ-тъ излѣзе отъ дѣщерѣ ти. И като отиде у дома си, намѣри, че бѣсъ-тъ бѣше излѣзълъ, и дѣщерѣ ѿ легнала на постѣлка-та.

Въ петъкъ